

Gál Ferenc

A TEOLÓGUS

A teológus szellemi küzdelmeiben kiderül, hogy nem csupán egy eszmét képvisel, hanem tudatosítja az Isten és az ember között mindig időserű párbeszédet. Készségesen felveszi a teológus a párbeszédet a mai kor ateistáival is, amikor azok alapvetően megkérdőjelezzik a vallás létjogosultságát. Kiterjed a teológiai reflexió a hit közvetítésének különféle módjaira is, és képes megküzdeni a történelemben felmerült minden konkrét nehézséggel. A teológusnak itt az a szerepe, hogy a pozitív megoldások útját egyenesse. A megoldás pedig mindig az, hogy újra és újra visszatérünk az eredet-hez, az egyház küldetéséhez és onnan igyekszünk mai feladatunkat kiolvasni. A teológusok kidolgozzák a kommunikációs lehetőségeket is, hogy közvetítsék az egyház küldetését a mai világ számára. Amikor a teológus Isten kinyilatkoztatását, kegyelmi ajánlatát közvetíti és szembeesíti azt a nagy szellemi áramlatokkal, akkor mindig meg kell őriznie sajátos látószögét. Az embert és a történelmet Istennel fennálló kapcsolatában kell szemlélnie. Arra az alapvető kérdésre ad választ a teológus, hogy mi az emberi élet végső értelme, hogyan találkozik a vallásban az élet értelmét kereső ember és a magát kinyilatkoztató Isten, és hogy az üdvösség gondolata hogyan járul hozzá az élet teljességéhez. Amikor Gál Ferenc egyszerűen és világosan fölvázolta a korszerű teológus portréját, akkor tulajdonképpen saját magáról, mint teológusról vallott, hiszen művei, teológiai munkássága éppen ezt a portrét tükrözik vissza.

(Forrás: Fila Béla: *Teológus az egyházban, Gál Ferenc professzor 80. születésnapjára*, in: *Teológus az egyházban: Emlékkönyv Gál Ferenc 80. születésnapja alkalmából*, szerk.: Fila Béla és Erdő Péter, 1995. 11.)

KONFERENCIABESZÉDEI AZ EGYETEMI TEMPLOMBAN

„Életem legkedvesebb lelkipásztori élményei voltak ezek az adventek és nagyböjtek az Egyetemi templomban. Sík Sándor után, 1959-ben vettem át, és 29 éven keresztül tartottam a beszédeket zsúfolt templomban. Egyszer egy állami személy megkérdezte valamelyik püspökünket miért jönnek ennyien. Ő azt válaszolta, valószínűleg azért, mert az igazságot mondom. A valódi igazságra szomjaztak az emberek. Az előadásokat kimondottan egyetemistáknak és értelmiségieknek szántam, ez volt az egyetlen lehetőség, hogy megfelelő szellemi-lelki táplálékot kapjon ez a társadalmi réteg.”*

„Az Egyetemi templom nagyböjt vasárnapjain délben valóban tömve volt. Tudatosan szakítottam elődeim barokk hagyományaival. Olyan idők voltak, amikor nem retorikára volt szükség, hanem a hittartalom világosságára, ennek volt vonzereje. Mondták is: azért hallgatjuk szívesen, mert hozzánk beszél, egyszerűen, rövid mondatokkal. Talán ez természetem is.”**

„... konferenciabeszédei alkalmával az Egyetemi templomban, amely a hatvanas-hetvenes években zsúfolásig megtelt hívekkel, érdeklődőkkel. A templom melletti Központi Papnevelő Intézet folyosóján a legbuzgóbbak tízen-huszan idecipeltek, ostromba és nehéz magnetofonjaik segítségével vették fel a pontosan egy órás beszédeit, hogy a távollévők is hallgathassák nyugodt hangvétellű, szónoki eszközöktől mentes „szónoklatait” – tanítását – fejtegetéseit.”***

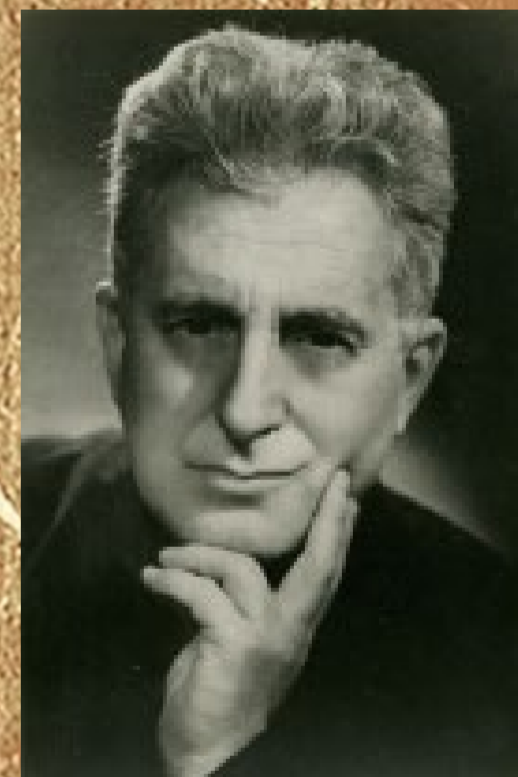

(Források: *Kiss Antal: *Alkotni csak békében lehet... Beszélgetés a 83 éves dr. Gál Ferencsel a Pázmány Péter Katolikus Egyetem volt rektorával. Napi Magyarország 2 (1998) 80. 15.*

**Széll Margit: *A teológia szolgálatában, Gál Ferenc, a dogmatika professzora 80 éves, Jel 7 (1995) 93.*

***Török József: *Gál Ferenc emlékezete, Teológia 50 (2016) 109.*

A Nagy elődök - az Egyetemi Templom konferenciabeszédeinek szónokai sorából:

Sík Sándor

Prohászka Ottokár